

DOBRÁ SPRÁVA

spod Vršatca

Veľká noc

Časopis Cirkevného zboru Evanjelickej cirkvi
augsburského vyznania na Slovensku Košeca

1/2021

SLOVO NA ÚVOD

*Bol som mŕtvy a hľa,
som živý naveky vekov.*

Zjavenie Jána 1, 18

OBSAH

Predhovor	1
Pôst – čo mi môže dať? 2	
Veľká Veľká noc	4
Kázne	5
Pastiersky list Zboru biskupov ku Veľkej noci 2021	14
Štatistické údaje CZ 2020	17
Nová perspektíva cirkevného zboru	23
Podpora CZ /darcovstvo	24
Prenosy SB počas Veľkej noci	25
Pozvánky	25
Pre deti	26

Bratia a sestry.

Pôstny čas v tomto roku by sa dal nazvať v pravde skutočným. Postíme sa vskutku od toho, čo považujeme v živote za veľmi podstatné a dôležité. Sú to vzťahy - osobné kontakty s ľuďmi, ktorí sú nám najbližší, vzácní, ktorých máme radi.

Postíme sa, aby sme ich ochránili, aby život v našej krajine nebol mŕtvym, ale stal sa opäť živým a radostným. To zaslúbenie živej a radostnej budúcnosti nám pripomína počas tohtoročnej Veľkej noci i sám náš Pán - Ježiš Kristus. Poukazuje nám skrze Písmo na Jeho hrob, symbol smrti, ktorý zostáva prázdny. Radostné posolstvo nádeje, ktoré nám tak zvestuje a zaslubuje je našou perspektívou i v tomto časnom svete, i v budúcom čase večnosti. Aby v nás bolo zakorenené toto Kristovo posolstvo a prehlbovalo sa, dostáva sa k Vám po dlhšom čase časopis nášho cirkevného zboru - Dobrá správa spod Vršatca. Nech aj touto formou Vás Pán Boh naplní pokojom a radosťou života v Pánovi Ježišovi Kristovi. Nech Vám prinesie do životov nádej radostnej budúcnosti.

S pozdravom a úctou,

sestra farárka, Lucia Fagová.

PÔST – ČO MI MÔŽE DAŤ?*Zamyslenia a práce konfirmandov druhých ročníkov*

Z cirkevného obdobia sa nachádzame v pôstnom období. Obdobie pôstu začalo Popolcovou stredou. Aj my evanjelici máme pôst, o pôste sa hovorí už v Starej zmluve. O pôste vypovedá starozmluvná kniha proroka Izaiáša v 58. kapitole. Pôst poznali už Izraelci, postil sa Mojžiš, Eliáš, ale aj Pán Ježiš. Postili sa 40 dní, avšak dĺžka pôstu nie je ohraničená. Pôst nezáleží od dĺžky trvania a nemusí byť viazaný na nejaký čas, aj keď v cirkevnom roku máme vymedzené pôstne obdobia. Pod pojmom pôst nie je len to, že prestaneme niečo jesť, teda že sa dočasne niečoho zriekneme. To však nestačí, niečoho sa zrieknuť, musíme využiť tento čas na upevňovanie našej viery, pre budovanie vzťahu s Pánom Bohom. Ten, kto sa postí, musí byť pripravený aj prijať Božiu vôľu. Tento pôstny čas je časom na zmenu našich postojov k sebe, blíznym, priateľom, k spolužiakom, ale najmä k Pánu Bohu. Musíme úprimne oľutovať svoje hriechy. Po úprimnom pokání môžeme prijať od Pána Boha vnútornú radosť z Jeho milosti a spásy.

Romana R.

Pôst je dobrovoľné, úplné alebo čiastočné odrieknutie od jedla s významom pokánia a vnútorného očisťovania, ale aj s významom prípravy a očakávania významného sviatku počas, ktorého sa v pôstnom období nekonajú sobáše ani zábavy. Významné pôstne obdobie je napríklad 40 dní pred Veľkou nocou, ktoré sa začína Popolcovou stredou. V pôste tiež ide o vzťah s Bohom, preto by sa nemalo na verejnosti ukazovať, že sa postíme, ale malo by to ostať len medzi nami a Bohom. Dnes je pôst v našej cirkvi dobrovoľný, ale kedysi ho dodržovalo viacero ľudí a prísnejšie ako dnes. Jedlo sa menejkrát za deň a boli vynechané viaceré pokrmy. Postiť sa však nemusí len vynechaním pokrmu. Napr. môžeme do svojho života buď niečo pridať alebo z neho niečo ubrať, napr. nejakú činnosť, aby sme mali viac času na svojich blízkych a na Pána Boha.

Andrea S.

Pôst je znamením našej dokonalej oddanosti svojmu Otcovi a Jeho vôli. Keď sa povie slovo „pôst“ ľudia v dnešnej dobe si automaticky myslia, že je to držanie „hladovky“ – odriekanie si jedla a pitia. Nie je to tak, pretože pôst je duchovné cvičenie. Pôst sa prirodzene spája s pokáním, pokorou a ponížením pred Pánom Bohom. Keď sa postíme nemali by sme to na sebe dať znať. To znamená, že by sme sa nemali tváriť smutne ani nič podobné. Hovorí nám to tento verš: „Majú svoju odmenu! Ale, keď sa ty postíš, pomaz si hlavu a umy si tvár, aby nie ľudia videli, že sa postíš, ale Tvoj Otec, ktorý je v skrytosti a Tvoj Otec, ktorý vidí v skrytosti, odplatí tebe.“ (Mt 6, 16 - 18) Tiež sa spája s modlitbou. Tá je vyjadrením prosby a pomoci k Bohu v nejakej ťažkej situácii. Vyjadruje pocity ako sú zármutok, skrušenosť srdca a pokorenie sa pred Bohom. Pôst nás učí žiť a byť v blízkosti Pána Ježiša. V minulosti sa pôst bral vážnejšie a bol prísnejší ako dnes. Dnes sa mu nevenuje taká veľká pozornosť. Pôst obvykle držíme na Štedrý deň pred Vianocami, na Veľký piatok a niektorí pred prijímaním Večere Pánovej. Začína sa 40 dní pred Veľkou nocou a trvá 40 dní a 40 nocí. Zavŕšenie je zmŕtvychvstanie Pána, ktoré sa udialo na Veľkonočnú nedeľu. To je najväčšou slávnosťou kresťanského cirkevného roka. V nej sa oslavuje Kristovo vzkriesenie a víťazstvo nad smrťou. Katolíci sa pri pôste zdržujú niektorých činností a pokrmov. My, evanjelici, sústredíme našu pozornosť na Pána Boha- duchovnú činnosť. Pre nás je najdôležitejší sviatok – Veľký piatok, kedy Pán Ježiš Kristus zomrel na kríži za naše hriechy. Preto sa v tento deň v kostole spievajú Pašie, aby sme s pokorou vyznali naše hriechy. Ja, osobne, chápem pôst tak, že nejde o odriekanie si jedla, ale skôr o duchovnú činnosť a naše podvedomie. To, ako budeme počas pôstu rozmýšľať a na čo sa sústredíme.

Adriana M.

VEĽKÁ VEĽKÁ NOC

Veľká noc je najstarším a najvýznamnejším sviatkom kresťanského cirkevného roka, počas ktorého si kresťania na celom svete pripomínajú umučenie, smrť a vzkriesenie Ježiša Krista.

Veľká noc nadväzuje na židovské veľkonočné sviatky – paschu, ktoré sa slávil od 14. do 21. dňa v mesiaci nisan (teda marec až apríl) na pamiatku oslobodenia izraelského národa z egyptského otroctva.

Vysvetlenie pôvodu názvu „veľká“ je preto potrebné hľadať v časoch otroctva Židov v starovekom Egypte. Faraón nebol ochotný prepustiť svojich izraelských otrokov, a preto Boh trestal krajinu desiatimi ranami. Až po poslednej z nich, keď nastala smrť všetkých prvorođených egyptských detí, faraón prepustil zotročený ľud. Židov, ktorí pomazali veraje svojich dverí krvou baránka, sa táto pohroma netýkala a anjel smrti ich obišiel. Baránok je preto symbolom Ježiša Krista, ktorého krv všetkých zachránila od večného zatratenia.

Ako ďalej čítame v Biblii, po vyslobodení z Egypta previedol Boh ľud na čele s Mojžišom cez Červené more, ktoré rozdelil a vysušil. Tu niektorí hľadajú pôvod tradičného židovského názvu pre Veľkú noc: pásach - prechod. Iní

toto slovo vysvetľujú ako obídienie, vyhnutie sa a vzťahujú ho na anjela smrti, ktorý obchádzal domy potreté krvou. Obídienie aj prechod predstavujú **veľké Božie skutky**, ktoré urobil počas jednej noci pre svoj ľud, a preto každoročnú spomienku na tento deň Izraeliti nazvali Veľkou nocou.

Symbolika prechodu z otroctva do slobody sa preniesla aj do kresťanstva ako prechod z hriechu do života v Božej milosti, ktorý zabezpečil Ježiš Kristus svojou smrťou a zmŕtvychvstaním. Udalosti spojené s jeho ukrižovaním a vzkriesením sa odohrali práve počas pásachu, a preto sa židovská a kresťanská Veľká noc kryje aj časovo. V prvokresťanských spoločenstvách však existovali nezhody o dátume slávenia. Až prvý Nicejský snem v roku 325, nariadil, že Veľká noc sa má sláviť v nedeľu po prvom jarnom splne mesiaca, čo môže pripadnúť na jednu z nedeľ od 22. marca do 25. apríla. Podľa týchto pravidiel sa určuje termín Veľkej noci dodnes. Termín sviatkov Veľkej noci je teda pohyblivý a závislý od lunárneho cyklu.

KÁZNE SLOVA BOŽIEHO**(Veľký piatok – 2. slávnosť veľkonočná)***určené pre Domáce pobožnosti***Veľký piatok****Biblický text: Lk 23, 33 – 35a; J 19, 30**

³³ *Keď prišli na miesto, ktoré sa menuje Lebka, tam Ho ukrižovali, aj tých zločincov, jedného sprava a druhého zľava. ³⁴ Ježiš povedal: Otče, odpusť im, lebo nevedia, čo činia. Oni si však delili Jeho rúcha a hádzali (o ne) lós. ³⁵ A ľud stál a pozeral sa.*

³⁰ *Ako Ježiš okúsil ocot, riekol: Dokonané! A nakloniac hlavu, odovzdal Ducha (Bohu).*

Milí bratia a milé sestry v Pánovi Ježišovi Kristovi.

Cesty v živote človeka sú rôzne. Niekedy sú radostné a potešujúce, inokedy zas ťažké a smutné. Raz sa na našich cestách smežeme, no inokedy plačeme. Dnešný deň je dňom kríža. Kríža, ktorý dnes je symbolom kresťanstva, a teda aj nás evanjelikov augsburského vyznania. Kríža, na ktorý keď pohliadneme vidíme realitu nášho života. Kríža, ktorý si možno aj dnes v našich životoch nesieme. Kríž bolesti a utrpenia.

Našu pozornosť dnes upriamujeme na kríž, no nie na hocijaký, ale na kríž Pána Ježiša Krista. My ako ľudia 21. storočia neradi hľadáme na kríže iných. Máme dostatok svojich trápení a na pohľad a zdieľanie ďalších trápení nemáme už síl a ani chuti. Možno si „kríže“ druhých vypočujeme, ale do hĺbky srdca nám nevniknú, nezasiahnu nás. Podobne je to s pravdou. Pravdu totiž málokto z nás znesie, pretože sa nás bezprostredne dotýka a zasahuje nás priamo do našich srdca. Do sféry, ktorú si chránime, aby sa nám nedostalo zranenia, no zabúdame, že niekedy aj vyliečenia. Situácia našej uzatvorenosti, nie je situáciou iba 21. storočia. Bola situáciou aj 2000 rokov pred nami. Neschopnosť prijať pravdu o ľudskom úbohom stave bola realita, ktorá privádza Pána Ježiša Krista na kríž. Kríž potupy, poníženia, bolesti a napokon usmrtenia. Kríž, na ktorom sa Kristus ocitá, je však krížom za pravdu. Pravdu predstavujúcu poukaz za naše zlyhania, naše nedostatky, našu vzdorovitosť, našu pýchu, našu hriešnosť. Jeho kríž je pravdou a naším krížom a Kristova cesta naň mala byť tou našou cestou. Uvedomenie si tejto skutočnosti nás vedie k zamysleniu sa nad nami samotnými. Sme schopní naozaj takého zločinu?

Nuž, milí bratia a sestry, áno sme. Skutočnosť Kristovho ukrižovania je skutočnosťou nás samotných. Na kríži totiž by sme mali umierať my sami. Ty milí brat a aj ty milá sestra a aj ja. My sami by sme sa mali ocitnúť pribiť na

kríži. Priznanie našej viny je ťažké, pretože opätovne zlyhávame. Pravda nás totiž odhaľuje a my sa stávame potom bezbrannými.

Pravda, o ktorej čítame z paší aj z kázňového textu nám však hovorí o tom, že pravda musí byť odhalená, nedá sa skryť. A tak narážame na realitu Kristovho kríža.

Kríž predstavoval v dobách Pána Ježiša Krista verejné poníženie a odsúdenie. Na krížoch umierali zločinci, ktorí sa dopustili priestupkov voči politickému režimu alebo náboženstvu. Proces, ktorým prechádzali zločinci bol veľmi krutý a bolestivý. Po bičovaní, ktoré spôsobilo otvorené rany na tele človeka, nasledovalo nesenie dreveného kríža za hradby mesta ako znak definitívneho vylúčenia zo spoločnosti, a napokon samotné pribitie tela na neopracované drevo kríža. Bolesť, ktorú prežívali zločinci na kríži, tak mala byť následkom za ich všetky spáchané zločiny a previnenia, ktorých výsledkom bola smrť.

Na dreve kríža sa nachádza aj Kristus. Uprostred dvoch zločincov visí Boží Syn a pravý človek a pravý Boh. Na mieste lotrov, vyvrheľov sa nachádza, Muž, ktorý nič nespáchal, ničoho sa nedopustil, jedine toho, že hovoril pravdu. Pravdu o láske Boha k nám ľuďom. Láske, ktorá nás ľudí nenecháva napriek našim zločinom samých. Láske, ktorá sa skláňa k nám, aby nám z našich zlyhaní pomohla a vyslobodila nás, keďže my sami toho nie sme schopní. Láska, ktorá hoci znáša ukrutné muky na kríži, hovorí: „*Otče odpusť im, lebo nevedia, čo činia.*“ (L 23, 34) Láska, ktorá napokon umiera za nás.

Otázkou pre nás však zostáva: Vážime si tejto lásky alebo ňou pohrdame? Pochopili sme jej hodnotu alebo ešte stále tápeme, podobne ako ľudia, ktorí stoja pod Kristovým krížom a delia si Jeho odev? Delíme si ešte aj dnes stále materiálne statky namiesto, toho, aby sme skutočne ľutovali, toho čoho sme sa reálne dopustili a dopúšťame? Že jediného Nevinného a bezhriešneho (Syna Božieho) pre nás započítavajú k zločincovi?

Keď sa tak dnes spolu zamyslíme dochádzame k pochopeniu, že obeť nevinného Syna Božieho je pre nás potrebná. Ani jeden z nás totiž nie je schopný prísť k Bohu a pred Boha samotného. Naše zlyhania sú také markantné = veľké, že jedine nevinný Syn Boží nás môže z nich pred Bohom ospravedlniť. On ako pravý človek a pravý Boh nesie náš kríž, podstupuje utrpenie a zomiera, aby sme našli zmierenie u Otca v nebesiach. On ako náš Prostredník kráča hore Golgotou, kde z lásky k nám hovorí: Dokonané! a odovzdáva svojho Ducha Bohu (v. 30).

Milí bratia a milé sestry. Pravda Veľkého piatku o ukrižovaní Pána Ježiša Krista nie je realitou končiacou sa v Kristovom skone. Je realitou, ktorá pokračuje ďalej aj 2000 rokov po Jeho ukrižovaní. Láska Boha k nám vinným kresťanom trvá napriek našim zlyhaniam naďalej. Pokračuje, pretože máme Pána Ježiša Krista, ktorého vierou prijímame za svojho Zmiercu, za svojho

Uzdraviteľa, za svoju Pravdu, v ktorom poznávame skutočnú lásku, „že nie my sme milovali Boha, ale že On miloval nás a poslal svojho Syna ako obeť zmierenia za naše hriechy.“ (v. 10) Tak zotrvajme v tejto pravde a žíme ju, pretože keď sami veríme, že Kristus je našou pravdou, zlyhania už nemajú nad nami moc. „A nežijem už ja, ale žije vo mne Kristus.“ (G 2, 20) Amen.

Pripravila: Mgr. Lucia Fagová – zborová farárka (CZ Košeca)

Modlitba:

Drahý náš Spasiteľ, Pane Ježiši Kriste. V duchu prichádzame k Tvojmu krížu, na ktorom si pretrpel hrozné muky. Nie kvôli sebe, ale kvôli nám si vzal na seba to veľké utrpenie. Ty poznáš tragédiu nášho hriechu lepšie ako my sami. Pri pohľade na Tvoj kríž chceli by sme si jasne uvedomiť, akou zlou a nebezpečnou je cesta hriechu. Tvoja obeť na kríži nám súčasne ukazuje, aká veľká je Tvoja láska. Mnoho je tých, ktorí potrebujú cítiť, ako veľmi ich miluješ. Daj, prosíme, aby sme v dnešný deň Tvoju lásku všetci pocítili a z nej žili. Tvoja veľká láska je pre nás príkladom a vzorom. Pohľad na Tvoj kríž nás zaväzuje k životu v láske. Daj, prosíme, aby dnešný veľký deň bol pre nás nielen spomienkou na Tvoje utrpenie, ale zároveň dňom, v ktorom sa naše srdcia prebudia k opravdivej, činnej láske. (podľa J. Greša)

1. slávnosť veľkonočná

Text: J 20, 11 – 18

¹¹ Mária však stála von pri hrobe a plakala. Ako tak plakala, nahla sa do hrobu ¹² a na mieste, kde ležalo telo Ježišovo, videla sedieť dvoch anjelov v bielom rúchu, jedného pri hlave a druhého pri nohách. ¹³ Títo jej povedali: Žena, čo plačeš? Odpovedala im: Vzali mi Pána a neviem, kam Ho položili. ¹⁴ Ako to povedala, obrátila sa a videla Ježiša stáť, ale nevedela, že je to Ježiš. ¹⁵ I riekol jej Ježiš: Žena, čo plačeš? Koho hľadáš? Ona si myslela, že je to záhradník, a povedala mu: Pane, ak si Ho ty odniesol, povedz mi, kam si Ho položil, a ja si Ho odnesiem. ¹⁶ Ježiš ju oslovil: Mária! Ona sa obrátila a povedala Mu po hebrejsky: Rabbúni! to znamená Majstre! ¹⁷ Ježiš jej riekol: Nezdržuj ma, lebo som ešte nevstúpil k Otcovi, ale chod' k mojim bratom a povedz im: Vstupujem k svojmu Otcovi a k vášmu Otcovi, k svojmu Bohu a k vášmu Bohu. ¹⁸ A Mária Magdaléna šla a zvestovala učeníkom, že videla Pána a že jej to povedal.

Milí bratia a milé sestry,

Máme dnes veľkonočnú nedeľu, kedy s celou kresťanskou cirkvou prežívame tú obrovskú radosť z toho, že smrť bola porazená. Aj keď treba v prvom rade poznamenať, že to prvé, úplne prvé veľkonočné ráno nebolo o nejakej veľkej radosti, ale ako sme v biblickom texte čítali skôr bolo naplnené mnohými slzami, zastretým zrakom, smútkom a najmä beznádejou.

Lebo odišiel, stratil sa, zmizol, (N)niekto, kto bol srdcu blízky, kto vstúpil do tohto sveta a predovšetkým vyjaval Otcovo srdce, ktorý vstúpil do tohto sveta, aby práve svojim pôsobením tu ukázal, že kráľovstvo Božie je možné zažiť už tu na svete, že kráľovstvo Božie je rovnako reálne, ako aj naša pomínutelnosť, teda, že čaká nás aj vo večnosti.

Určite ste už v živote videli niekoho plakať. Keď človek zvykne plakať, tak niekedy ten dôvod môže prísť z nenazdania a môže byť kvôli telesnej, ale častejšie to môže byť kvôli duševnej bolesti. Niekedy sú to aj slzy radosti, slzy vzrušenia, slzy, ktoré našej duši sú ako zrkadlom toho, že sa v nás niečo pohlo. No väčšinou plač je ten že v nás odzrkadľuje, že niečo nie je v poriadku, že nás niečo vyviedlo z rovnováhy, že nežijeme v harmónii, v akej sme zvyknutí. myslím si, že takto prežívame aj dnešnú nedeľu, ale aj celé týždne, keď možno obrazne povedané roníme nejednu slzu za tým, čo nám možno chýba – kontakt s ľuďmi, naši blízki, škola deťom, mnohým chýbajú aj tie zaužívané zvyky, ktoré patria aj k samotnej Veľkej noci, a tak možno v mnohom máme spoločné aj s dnešným biblickým príbehom. No mnohých práve bolí tá skutočnosť, že ich v živote zasiahla choroba, že do ich života vstúpilo niečo ťažké, niečo smutné, niečo, čo im zo života vzalo. A práve Mária Magdaléna, ktorá má naplnené oči slzami nám dnes chce pripomenúť tri dôležité životné otázky. Prečo plačeme v živote? Koho v živote hľadáme? Kam alebo kde by sme mohli nájsť nádej a predovšetkým utíšenie?

Prečo plačeš?, tak znela otázka anjelov a tak znela neskôr i otázka Pána Ježiša Krista. Sami dobre vieme z evanjeliových príbehov, že Mária Magdaléna mala veľmi pohnutú minulosť. Patria medzi tých, ktorých tzv. zbožní, nábožní a spravodliví vtedajšieho sveta považovali za okraj spoločnosti, za vyvrhnutú bytosť, bola prostitútkou. Ako iným aj jej, vykričanému hriešnikovi, pomohol práve Ježiš k prijatiu, pochopeniu zmyslu života a najmä k nájdeniu vlastného života. Čo nedokázala urobiť pevnou vlastnou vôľou k tomu jej pomohol Ježiš svojou čistotou a predovšetkým silou svojej bytosti, mocným priateľstvom, ale najmä úprimným putom lásky. Keď stretla Krista bol to veľký deň v jej živote. A keď sa jej hriešne skutky stali minulosťou skrze Kristovo odpustenie, keď jej život bol naplnený novým obsahom, tak mohli by sme povedať – Mária zažila prvé vzkriesenie. Prvé vzkriesenie k novému životu, znovuzrodenie a práve za tento akt veľmi úprimne vďačila Kristovi. Ježiš zmenil jej pochybný život, obrazne povedané, postavil ju na nohy, a tak zo stratenej existencie sa tu zrazu nájde žena, ktorá žije, v úprimnom spoločenstve s Kristom, zmysluplný život. Cíti sa byť prijatá, cíti sa byť milovaná a najmä všetko, čo robí Kristus jej dáva v živote nejaký zmysel. A zrazu toto všetko v jednom veľkopiatočnom momente je preč. Duše sa zmocňuje zúfalstvo, presvedčenie, že už to nikdy nebude také úžasné ako keď bol v jej živote prítomný Kristus. Áno, Mária plače, lebo z jej

života sa niečo dôležité stratilo, zmizlo. Lebo to, komu uverila bola odrazu iba neznáma budúcnosť.

Prečo plačeš? – to je tá otázka veľkonočnej nedele. Skúsme si na ňu odpovedať my úprimne a sami. Či niekedy dôvodom pre plač a mnohé životné nešťastia, pre pocit stratenosti zmyslu života, či práve kvôli tomu neplačeme, že sa nám stratil zo života Kristus. Zbavili sme sa Ho ako čohosi nepotrebného, zomrel medzi nami v našich vzťahoch, keď si nevieme odpustiť, keď možno v zatvrdenosti, hneve, nenávisti, v chuti po pomste zabúdame na to, že On nám ukazuje inú cestu k uzdraveniu. Nezmizol Kristus z môjho i z Tvojho života? Neostal kdesi uväznený v hrobe, ktorý zapečatil svet a urobil ako keby bodku za Jeho potrebnosťou pre nás hriešnych ľudí? Nezapečatili sme aj my Jeho život do hrobu a takto sme vybavili a vysporiadali sa s ním v svojom osobnom živote. Mária Magdaléna má pocit, že vzali jej Pána, a preto aj plače. Skúsme sa pýtať, či sme si nevzali Pána veľakrát my sami. Keď sme zobrali z našich domácností modlitbu, Božie slovo, keď sme zabudli a vzali sme si dobré vzťahy, keď sme si vzali pokoj na úkor nepokoja, keď sme si vzali lásku, len kvôli tomu, že viac nenávidíme a hneváme sa, keď sme ostali sami iba v pýche, lebo nie sme schopní odpustenia, ani milosrdenstva. Prečo plačeš? - to je otázka dnešného rána. Skúsme sa opýtať, či nám niekto nevzal Krista.

Tá radostná zvesť dnešného evanjelia je však v tom, že stav ľudských slz nie je nikdy definitívny. Že Boh tu nanovo prichádza a kladie nám druhú otázku a tá v dnešnom našom texte znie: Koho v živote hľadáš? Koho hľadáme my v živote? bratia a sestry. Už raz táto otázka zaznela v Getsemanskej záhrade, keď pri zajatí Ježiša prichádza Judáš s vojskom. Sám Ježiš ju kladie a pýta sa: Koho hľadáš Judáš? Koho hľadáte vojaci? A dnes túto otázku kladie Ježiš Márii Magdaléne v tej veľkonočnej záhrade. Je to Božia otázka, ktorá je smerovaná ku každému jednému z nás: Koho hľadáme my?

To slovíčko „koho“ je veľmi osobné, aj keď je pravda, že skôr a častejšie v živote sa pýtame: Čo hľadáme? Najčastejšie hľadáme možno viac peňazí, vyššiu životnú úroveň, možno nové auto, lepšie prázdniny, viac, viac, viac mať v živote. Lebo si myslíme, že naše uznanie, moc i poznanie príde s tým, ako si myslel Judáš, že bude mať viac peňazí. Márie Magdaléne je položená otázka nie „čo“, ale „koho“ hľadáš? Inak ako keby tu chcelo byť povedané: S kým Ti bude skutočne v živote dobre? Že dobre nebude vtedy, keď niečo budeš mať, ale keď (N)niekoho nájdeš a vstúpiš s (N)ním do bytostného vzťahu. Vzťahu lásky, pokoja.

Aj keď je pravda, že Mária prichádza hľadať mŕtve telo, predsa na veľkonočnú nedeľu je zastavená otázkou: Koho hľadáš? Hľadáš mŕtveho medzi mŕtvymi? Alebo živého medzi mŕtvymi? Teda Veľká noc nám

neponúka odpoveď, čo máme hľadať, ale koho. A práve Boh v Kristovi sa nám pripomína, že je On je tu je živý, reálny a predovšetkým chce byť tu medzi nami ako Ten, ktorý s nami bude vstupovať do živých vzťahov. Je pravda, že Mária najskôr Ježiša nepoznáva, je pre ňu cudzou osobou, cudzou bytosťou. Aj keď Mu kladie tú životne dôležitú otázku. Až keď v jednom momente Ježiš ju osloví po mene a osloví ju menom Mária, tak mení sa tu celá situácia. Už nepočuť o slzách, jej dušu zasiahne blesk svetla, smútok a bolesť sú porazené a práve z jej hrobu srdca je odvalený kameň poznania, že toto je Pán. Že vedľa mňa stojí Majster, že Vzkriesený tu je a prichádza, aby nás prebudil novým poznaním, že On je Ten, Koho máme v živote hľadať. Čo je krásne je, že po oslovení, po mene, Mária rozpoznala, že Kristus je skutočne tu. Kedy sme my, bratia a sestry, boli oslovení po mene, keď Kristus sa nám pripomenul, že je tu?.

Počas týchto veľkonočných sviatkov nemáme možnosť pristupovať k Večeri Pánovej ako k takému bytostnému kontaktu s Kristom, a predsa Veľkonočná nedeľa nám chce pripomenúť, práve tú prvú sviatosť – krst svätý, keď v krste nás Boh povolal a zavolať našim menom. Vyslovil naše meno a povedal, Komu patríme, či sme a v duchu Pavlových slov, že všetci tí, ktorí boli pokrstení, boli pokrstení do Kristovej smrti a spolu s Ním budú aj slávne vzkriesení mocou Kristovou. Áno, krst, to je naše povolanie. Krst, to je zvolanie nášho mena. Aby sme pochopili a vedeli, že Kristus je živý a že vieme, Komu patríme. Krst, to je naše povstanie z hrobu, kde sme boli prvýkrát oslovený menom a práve viera žije z tohto oslovenia nie len na Veľký piatok, na Veľkonočnú nedeľu, ale každý jeden deň. Každý jeden deň máme začuť to Kristovo slovo nášho mena.

A čo je úžasné je, že Mária odpovedá tiež titulom, ktorý Kristovi dáva a hovorí Mu: Rabbúni. Nie len krátko: Majstre, ale hovorí Mu: Rabbúni, čo v hebrejčine alebo aramejčine by sa dalo preložiť: môj Majster, môj Pán, môj Učiteľ. Zosobňuje si predovšetkým to Rabbúni, ktoré je životným vyznaním od Koho sa máme v živote učiť, že Kto ju priviedol na cestu vzkriesenia a Kto ju chce viesť a učiť cestou viery aj ďalej.

Dokázali by sme aj my podobne vyznať: Rabbúni? Mohli by sme aj my povedať o Kristovi: Pane, Ty si môj Majster, Ty si môj Učiteľ, od Teba chcem sa učiť deň čo deň, cez tie obete, obetavosti, služby tým, ktorých si mi do života zveril v rodine, v cirkvi alebo máme iných majstrov, učiteľov, ktorých v životoch nasledujeme? Ak máme v živote rásť a ak má aj v našom živote nastať zázrak vzkriesenia, tak bez stretnutia so živým Kristom to nepôjde a bez správnej odpovede na otázku: Koho hľadáš?, bez tejto odpovede nezažijeme nič nové. Je úžasné, že Mária zmenila slzy bolesti na slzy radosti po oslovení jej mena. Zosobnila si ten hlas a prijala Ho do svojho vnútra ako hlas, ktorý hlas prichádza z prázdneho hrobu, ako hlas, ktorý

prichádza z horizontu večnosti, lebo tam patrí, tam a v tomto svetle má jej život iný zmysel, rozmer aj inú hodnotu. Kiež by sme dokázali aj my v tomto svetle robiť kroky aj našej viery, aby nasledujúc nášho Rabbího, oslovujúc Ho deň, čo deň: Rabbúni sme dokázali sa k Nemu skláňať, učiť sa od Neho, ale najmä vidieť svetlo, ktoré nám do života chce aj ukazovať.

V závere sa hovorí ešte o tretej otázke. Mária najskôr sa pýta záhradníka, teda človeka v ktorom nerozpoznala Krista: Kam si ho položil? A ten istý záhradník, teda Kristus, jej na konci hovorí: Choď k mojim bratom. Ukazuje jej smer, kam má Mária ísť, kam má Krista položiť, že Ho nemá si len nechať pre seba, že keď Ho našla a stretla, tak je dôležité vydať sa smerom, cestou k jej bratom, k ľuďom, ktorým On je Bohom, k ľuďom, ktorých si aj On zamiloval, za ktorých sa obetoval a predovšetkým k ľuďom, ktorí síce bytostne zlyhali, sklamali svojho Majstra v hodine kríža a v smrti Ho nechali, ale práve Mária im má odkázať, že Ježiš ich neodpísal. Že ich nenazýva zradcami, ani zbehmi, ale predovšetkým bratmi a sestrami. „Vstupujem k Vášmu Bohu a k môjmu Bohu. Idem k Vášmu Otcovi a môjmu Otcovi.“ Úžasná zvesť, bratia a sestry, keď Ježiš hovorí, že to, čo je Jeho, je aj naše a práve v tom je veľká radosť Veľkej noci i tejto nedele, že Kristus nám dáva to, čo patrí Jemu. Dáva nám budúcnosť, dáva nám nový vzťah - Otec a syn, Otec a dcéra - Boh a Jeho dieťa, a hovorí, že skrze odpustenie a skrze správu, že On je živý máme novú šancu na život.

Kam máme ísť my dnes? Ku komu nás On dnes posíla? Všetci, ktorí stretli Krista ako živého Pána majú ísť k svojim bratom, k svojim rodinám, a predovšetkým zažiť tú moc odpustenia, zažiť moc pokoja, zažiť realitu toho, že Kristus skutočne žije, zažiť aj slzy radosti z toho, že máme nádej. V týchto dňoch si toto potrebujeme povedať o to viac v kruhu našich rodín, a predovšetkým naplniť toto poslanie. Vstúpiť do vôd našich rodín, vstúpiť do seba i medzi nás a priniesť tú radostnú zvesť, že v Kristovi máme nádej na nový život i zmenu. Tam, kde ľudia hľadajú zmiznutého Pána, kde sa nechajú oslovit' Jeho slovom po mene, a tam kde sa priznávajú k svojmu Majstrovi, tam sa slzy menia na radosť a beznádejný život na život zmysluplný so vzkrieseným Pánom. Potrebujem to ja, potrebuješ to Ty, Tvoja rodina, naša cirkev i celý dnešný svet. Nech teda tá výzva Kristova: Choď k mojim bratom a povedz im, kiež by nabrala reálne kontúry svedectva i služby i v našom osobnom živote. Amen.

Modlitba:

Ďakujeme Ti, Pane Ježiši Kriste za to, že i v dnešnej dobe sa s nami chceš stretnúť. Ďakujeme Ti za všetky stretnutia, kde môžeme Ťa rozpoznávať, že si skutočne živý a prítomný v Tvojej cirkvi i v dnešnom svete i v našich životoch. A ďakujeme Ti aj za všetky otázky, ktoré nám kladieš a ktoré prichádzajú do nášho života, či už v moci Tvojho slova, v podobe Tvojich ľudí,

kedy sa môžeme pýtať prečo tu žijeme na tomto svete, komu patríme a kam smerujeme. Ďakujeme Ti za dnešný príklad Márie Magdalény, za to, že nám v ňom dávaš poznávať, aké je dôležité neotočiť sa Ti v živote chrbtom, aké dôležité je, aby sme Ťa nestratili a takto nestrácali nádej, lebo potom nám ostávajú oči pre plač, slzy, ktoré neraz s bolesťou roníme nad stratou zmyslu bytia. Ďakujeme Ti, že i dnes prichádzaš medzi nás, aj dnes nás v moci Ducha Svätého zastavuješ a kladieš nám tie isté otázky: Koho hľadáme? Ďakujeme Ti za všetky chvíle, kedy môžeme prežívať, že nás oslovuješ po mene, že pre každého jedného z nás bytostne zápasíš a ďakujeme Ti, že v krste svätom si nás povolal za svoje deti, aby sme pochopili, že máme nie len Tvojho i nášho Otca a že skrze Teba sme bratia a sestry. Tak dávaj nám dostatok lásky, odpustenia, aby sme takto ako spoločenstvo dokázali žiť, správať sa k sebe a byť si navzájom blízki a daj aby sme i my dokázali niesť svedectvo o Tebe ako o živom, všetkým bratom, ktorí zostali bezradní, zúfalí, v neistote, smútku, v bolesti. Tak prosím, aby k tomuto svedectvu si nás zmocňoval svojím Svätým Duchom, aby Ním naplnení sme dokázali i dnes ako Tvoja cirkev i ako možno otcovia a mamy svojich rodín, ale aj ako jednotlivci vyjavovať Teba ako živého Pána. Tak do Tvojich rúk sa ako Tvoje deti vkladáme. Amen.

Mgr. Peter Mihoč – biskup VD (ECAV na Slovensku)

2. slávnosť veľkonočná

Text: Lk 24, 13 – 16. 28 – 31

¹³ *A hľa, v ten istý deň išli z nich dvaja do mestečka, vzdialeného od Jeruzalema na šesťdesiat honov, ktoré sa volalo Emmauz. ¹⁴ A zhovárali sa o všetkom, čo sa stalo. ¹⁵ Ako sa tak zhovárali a navzájom dotazovali, priblížil sa k nim aj sám Ježiš a šiel s nimi. ¹⁶ Ale ich oči boli zdržiavané, aby Ho nepoznali.*

²⁸ *Vtom sa priblížili k mestečku, do ktorého šli, a On sa tváril, že ide ďalej. ²⁹ Ale zdržiavali Ho: Zostaň s nami, lebo sa zvečerieva a deň sa už nachýlil. Vošiel teda, aby zostal s nimi. ³⁰ A keď stoloval s nimi, vzal chlieb, dobrorečil, lámal a podával im. ³¹ Tu sa im otvorili oči a poznali Ho.*

Milí bratia a milé sestry v Pánovi Ježišovi Kristovi.

Príbeh o dvoch emauzkých učeníkoch, je príbehom, ktorý dnes zasahuje aj nás. Z prečítaných kázňových slov sa dozvedáme, že napriek vzkrieseniu Pána Ježiša Krista emauzskí učeníci odchádzajú z Jeruzalema. Nasledovatelia, ktorí sprevádzali celý pozemský život Krista odchádzajú. Odchádzajú, pretože sú plní pochybností, smútku, beznádeje a aj nevery voči Jeho vzkrieseniu. Odchádzajú, pretože ich nádej je z ich pohľadu nulová.

Ale prečo, pýtame sa?. Prečo ich nádej ochabla? Prečo moment smrti Veľkého piatku a hrobu ich tak radikálne zmenil, že odchádzajú a nečakajú na

zjavenie Krista v Jeruzaleme? Prečo opúšťajú Toho, s ktorým strávili toľko času a v ktorého nádej mali a dôverovali Mu?

Nuž, milí bratia a milé sestry, odchádzajú, pretože sa nachádzajú vo vlastnom zajatí. Zajatí smútku a nerozumnosti. Nevedia pochopiť ako ich Mesiáš mohol umrieť takou potupnou a bolestnou smrťou, a tak isto nevedia pochopiť, čo si teraz ešte aj bez Jeho tela počnú. Tela, o ktoré sa opierali všetky ich nádeje sa v hrobe nenachádza.

My dnes možno kráčame ešte stále s emauskými učeníkmi. Učeníkmi, ktorí čakali od Pána Ježiša Krista, že ich slávne a honosne vykúpi, bez všetkej potupy a utrpenia, že predsa, keď potupne umrel slávne vstane z mŕtvych a bude všetkým viditeľný aj v tele. Kráčame s emauskými učeníkmi, a podobne ako oni si neuvedomujeme, že Kristus už kráča s nami. Neuvedomujeme si to, pretože naše vnútra sú otupené. Sú málo citlivé na Boha. Dívame sa okolo seba a nenachádzame Ho, pretože Jeho telo nevidíme a náš smútok to nedovolí.

V rovnakom zajatí nerozumnosti a smútku sa nenachádzame však iba my, emauzskí učenici, ale aj ďalší Ježišovi učenici, priatelia aj ženy, ktoré prichádzajú ku Kristovmu hrobu a nenachádzajú Ho v ňom. Ich situácia sa však radikálne mení, keď stretávajú Ježiša, hoci si to spočiatku neuvedomujú. Hľadajú Ho, no On už si ich dávno našiel.

Zenám v ich strachu posla anjelov, aby im oznámili, prečo je hrob prázdny a k učeníkom, ktorí sa prv rozutekali, poskrývali napokon prichádza On sám. Spolu s emauskými učeníkmi kráča a počúva ich starosti a trápenia. Inkognito = nepoznane, sa s nimi zhovára, aby pochopili, že On je ten Mesiáš = náš Spasiteľ, na ktorého čakali. Vykladá im Písmo – aby pochopili, že ich nádeje vo víťaziaceho Krista neboli chybné a Jeho prázdny hrob je znakom tohto víťazstva. Zdá sa však, že spočiatku emauzskí učenici Kristovo vzkriesenie nechcú prijať. Veď ako by mohli po tom všetkom, čo sa udialo?

Poprava Pána Ježiša Krista ako Mesiáša bola pre ich vieru ranou. A Nádej, na ktorej stávali sa razom zmenila na beznádej. Beznádej, že Mesiáša – Syna Božieho usmrtila ľudská ruka. A to bolo pre Mesiáša neprijateľné. Do beznádeje, v ktorej sa nachádzajú vstupuje Kristus. Nenecháva ich samých, ale kráča s nimi, aby ich ľudská nevera nebola ich definitívnou smrťou. Napriek tomu, že si neuvedomujú, že kráčajú s Mesiášom táto spoločná cesta ich mení.

Milí bratia a milé sestry, podobne ako počas kráčania emauzskí učenici spoznávajú Krista aj my počas nášho života Ho môžeme spoznávať. Obhliadnutím okolo seba môžeme spoznávať a stretávať Boha nie len v konaní druhých ľudí, vývinu udalostí, ale najmä v Božom slove, ktoré sa nám ponúka a hlása. Možno sa nám udalosť vzkriesenia javí ešte stále ako neuveriteľná, ako udalosť, ktorú by sme možno zaradili do nejakej sci – fi literatúry fantázie alebo ako udalosť, ktorá je ťažko pochopiteľná. Keď si

však, bratia a sestry, uvedomíme, že láska Boha k nám je silnejšia ako všetko konečné prichádzame k bodu, že napriek prvopočiatku pochlumnosti veľkonočných sviatkov sú tieto sviatky najmä sviatkami radostnými. Boh nám dal viac ako si zaslúžime. Dáva nám život, ktorý smeruje až za náš časný hrob. Hrob, ktorý napokon vďaka Pánu Bohu ostáva prázdny. Amen.

Modlitba:

Vzkriesený Pane Ježiši Kriste, ďakujeme Ti, že si sa pripojil k zarmúteným učeníkom, otvoril si im srdcia a vykladal im Písma, aby v Tvojej smrti poznali obeť vykúpenia a spásy. Potešil si ich, zostal si s nimi a prihovárал si sa im svojim svätým slovom. Aj my vyznávame, že nie vždy vieme správne pochopiť tajomstvá svätého Písma, nevieme pochopiť cesty Božej lásky a milosti, tajomstvo Tvojej smrti, nevieme prežiť opravdivú radosť z Tvojho vzkriesenia. Preto Ťa prosíme, pripoj sa aj k nám, daj, aby sme vierou prijali zvesť o Tvojom vzkriesení. Zapál ohňom Svätého Ducha naše srdcia i srdcia všetkých v cirkvi, aby horeli túžbou po zvesti evanjelia spasenia a večného života. Daj svoje požehnanie nám i všetkým, ktorí v túto chvíľu slávia pamiatku Tvojho vzkriesenia. Buď s nami a sprevádzaj nás na cestách nášho života, lebo naše srdcia sú neraz naplnené žiaľom a bolesťami. Poteš všetkých, ktorí sa vo svojom utrpení k Tebe utiekajú. Zmiluj sa nad biednymi, vypočuj volanie všetkých, ktorí u Teba hľadajú pomoc a záchranu. A keď sa schýli k večeru aj náš život, zostaň s nami, Pane, a preved' nás k ránu vzkriesenia a večného života. Amen.

Pripravila: Mgr. Lucia Fagová – zborová farárka (CZ Košeca)

PASTIERSKY LIST ZBORU BISKUPOV KU VEĽKEJ NOCI 2021

Drahí, sestry a bratia, vážené cirkevné zbory,

srdečne vás pozdravujeme pri príležitosti sviatkov Veľkej noci v roku 2021! Prežili sme zvláštnu pôstnu dobu. Pre mnohých mala znaky osobnej kalvárie. Bolo v nej omnoho viac ticha, samoty a odriekania ako predtým. Mnohí už cítia únavu z koronakrízy a z uzamknutia. Sme znepokojení počtami nakazených a umierajúcich. Medzi zosnulými sú žiaľ aj naši duchovní pastieri, neordinovaní služobníci, či verní členovia cirkevných zborov. Pozostalým rodinám a cirkevným zborom vyjadrujeme úprimnú sústrasť. S vďačnosťou voči Bohu spomíname na zosnulých. Lúto je nám ale vôbec každého, kto zomrel na následky onemocnenia vírusom covid – 19. A ďakujeme Bohu za každého uzdraveného.

Náš život nadobudol viditeľne inú podobu. Mnohí stratili finančné a sociálne istoty. Okrem mnohých pekných vecí a príkladov vzájomnej pomoci sa vyplavilo aj mnoho odcudzenia, prázdnoty a agresivity. Všetko je ešte sprevádzané politickou krízou. Na tomto pozadí prežívame túžbu normálne žiť, bojíme sa ochorenia, smrti, staráme sa o školákov či seniorov. Túžime byť opäť spolu v zhromaždeniach cirkvi, dovtedy sme vďační za duchovný pokrm cez tlač, médiá a internet.

Vo viere sme povolaní k tomu, aby sme svoje osobné i spoločné kalvárie niesli v závislosti na Bohu. Vyznávame, že bývame okolnosťami zaskočení a nereagujeme správne. Nie je to dobré

svedectvo svetu. Kedy, ak nie v zložitých časoch má viera dávať správnu orientáciu, ukazovať svoju silu a ovocie? Apoštol Peter sa prihovára svojej cirkvi v zložitej situácii: „Milovaní, nedivte sa ohňu súženia, ktorý vás prišiel skúšať, akoby sa vám prihodilo niečo nezvyčajné. Ale nakoľko sa podieľate na Kristových utrpeniach, radujte sa, aby ste sa s plesaním radovali aj pri zjavení Jeho slávy“ (1. list Petra 4, 12 – 14). Kresťanov jeho doby prekvapilo, že do ich života vstúpilo utrpenie v podobe prenasledovania. Podoby ľudských kalvárií bývajú rozličné. Petrove slová pomáhajú akékoľvek utrpenie začleniť do súvislostí viery a uniesť ho. Počujme Petrovu kázeň a prijmime ju ako povzbudenie na ďalšiu cestu!

Peter najprv obracia náš pohľad na Ježišov kríž. Hovorí: „Podieľate sa na Kristových utrpeniach“. Utrpenie je premietaním kríža Ježiša Krista do nášho života. Zároveň sa utrpenie môže prekvapivo zmeniť na priestor, kde prežívame stretnutie a spojenie s Pánom. Potom Peter obracia náš pohľad na Ježiša vzkrieseného. Hovorí: „Budete sa radovať aj pri zjavení Jeho slávy“. Opisuje nepredstaviteľný moment, v ktorom bude celému stvoreniu odkrytá sláva vzkrieseného Krista. Tí, ktorí Mu vierou patria, budú s Ním. Aká úžasná nádej! Neprináša však

útek zo sveta. Stále zostávame v prítomnosti. Vierou však vidíme za všetky ťažké a sklúčujúce veci. Vidíme vzkrieseného Pána, Jeho absolútnu moc a lásku. Jemu patríme! To je najrozhodujúcejší moment našej existencie. To je silou preniesť utrpenie a kráčať ďalej. Bratia a sestry, nič z toho, čo sa deje, nemá nad nami rozhodujúce slovo. Má ho Pán Ježiš Kristus; za nás trpiaci a pre nás vzkriesený. Toto je najdôležitejšie. S týmto znášame osobný kríž, nespokojnosť, nedostatky, zlé položenia a smútky. S týmto sme slobodní k láske, k službe, k obetavosti. S týmto sa stávame soľou a svetlom. Vďaka tomu neustávame v modlitbách, či v pôste; nie len za seba a svoje rodiny, ale za všetkých. Všetkým žehnáme. Sme trpezliví a pokorní, prinášame povzbudenie a úsmev. Opakujeme: Nie z vlastných síl, ale „z podieľania sa na Kristovi trpiacom a vzkriesenom“. On mení lockdown – uzamknutie, na otvorenie sa životu, ktorý je žitý z väzby na Jeho kríž a na Jeho slávne vzkriesenie.

V plnosti Vám i Vaším cirkevným zborom taký život želáme a vyprosujeme! Tešíme sa s Vami z veľkonočných sviatkov. Srdečne pozdravujeme každého brata a sestru, bohumilé cirkevné zbory. Mnohé plány, ktoré mali posunúť naše spoločenstvá dopredu, pohltila korona. Dnes je pred každým z nás predovšetkým jedna úloha: Obstať v tomto čase skúšky ako ľudia, ktorý žijú z Krista ukrižovaného a vzkrieseného....

Milovaní, nech je s Vami náš Pán! Jemu nech je vzdávaná naša úcta, vďaka, česť a chvála!

Vaši v Pánovi,

Ivan Elko

generálny biskup ECAV

Ján Hroboň

biskup ZD ECAV

Peter Mihoč

biskup VD ECAV

ŠTATISTICKÉ ÚDAJE CZ ZA ROK PÁNA 2020

Bohoslužobný život Služby Božie

Služby Božie sú príležitosťou a časom, kedy sa ako veriaci ľud spoločne môžeme stretávať pri slove Božom a spolu s piesňami, modlitbami, chválami oslavovať, ďakovať, ale i vysielat' prosby k nášmu trojjedinému Pánu Bohu. Sú časom, kedy môžeme naplno vnímať Božiu prítomnosť a prijímať tak požehnanie do nášho osobného života, ale i života nášho CZ.

V minulom roku 2020 sme sa na hlavných SB stretávali o 8:00 hod. v chráme Božom v Košeci, o 9:30 hod. v modlitebni v Dubnici nad Váhom, o 11:00 hod. v chráme Božom v Novej Dubnici a o 14:00 hod. výnimočne v kaplnke v Ilave. V našom CZ sa vykonalo celkom 114 (-56) hlavných SB. Priemerná účasť na hlavných službách Božích na všetkých miestach spolu predstavuje 68 (-1) veriacich.

Rok	2020	
	počet hlavných SB	priemerná účasť
<i>Košeca</i>	38	23
<i>Dubnica nad Váhom</i>	34	15
<i>Nová Dubnica</i>	38	22
<i>Ilava</i>	4	8
Spolu:	114	68

„Nedeľa sa pre kresťanov stala symbolom nového stvorenia, najmä pre dve veci, bez ktorých by nebola cirkev cirkvou: pre Ježišovo vzkriesenie – víťazstvo nad smrťou, ktoré sa stalo v nedeľu ráno a pre zoslanie Ducha Svätého, ktoré sa udialo tiež v nedeľu. Nedeľa je symbolom, ktorý poukazuje na Krista. Raná kresťanská cirkev si na nedeľu určila svoje stretnutia, hlavnú zvesť Božieho slova, spoločenstvo bratov a sestier. Keď som kresťan, tak to rešpektujem. Ak nie, tak ignorujem predovšetkým nie nedeľu ako takú, ale kašlem práve na to, čo symbolizuje a ju naplňa. Svedčím tak nie o svojej láske ku Kristovi a k cirkvi, ale o tom, že mi Božie slovo, duchovná rodina, to, aby sa môj charakter čo najväčšmi podobal Božiemu charakteru a duchovný rast, môžu byť ukradnuté.“ (Podľa †J. B. Hroboňa)

Konanie SB v roku 2020 bolo ovplyvnené pandémiou spojenou s ochorením COVID-19. Na základe nariadenia vlády SR, ÚVZ SR, RÚVZ

Trenčianskeho kraja, RÚVZ Považská Bystrica a ochrany všeobecného verejného zdravia bolo nariadené pozastaviť konanie SB a ďalších cirkevných podujatí.

V pôstnom a adventnom období sa preto nekonali ani pôstne a adventné večierne.

Mimoriadne bohoslužobné príležitosti v živote CZ

05.02.2020 – slávnostná inštalácia Mgr. Dušana Vaňka za duchovného Ústredia ekumenickej pastoračnej služby v Ozbrojených silách SR a Ozbrojených zboroch SR (EPS) do väzenskej služby v ústavoch Zboru väzenskej a justičnej stráže (ZVJS) v Ilave. Slávnostné SB sa uskutočnili v chráme Božom v Košeci za prítomnosti vrcholných predstaviteľov ECAV na Slovensku, OS SR, EPS, ZVJS, ÚVTOS, ÚVV Ilava, obce Košeca, duchovných ECAV na Slovensku, domácich bratov a sestier i hostí.

14.06.2020 – volebný celozborový konvent (voľba zborovej farárky) v chráme Božom v Novej Dubnici,

26.07.2020 – uvítacie služby Božie pri príležitosti novozvolenej sestry zborovej farárky Mgr. Lucie Fagovej,

09.08.2020 – služby Božie spojené s vďakou za dožitie okrúhle jubileum dlhoročného funkcionára CZ spolubrata Jozefa Bogára v chráme Božom v Novej Dubnici.

Sviatosti

Krst svätý

V roku 2020 bolo v našom CZ pokrstených celkom 6 ľudí (-3). Z toho boli pokrstení: 2 (-2) chlapi a 3 (-2) dievčatá a 1 (+1) dospelá.

Rok	2019				2020			
	<i>deti</i>		<i>dospelí</i>		<i>deti</i>		<i>dospelí</i>	
	<i>CH</i>	<i>D</i>	<i>M</i>	<i>Ž</i>	<i>CH</i>	<i>D</i>	<i>M</i>	<i>Ž</i>
<i>Košeca</i>	2	2	0	0	2	1	0	0
<i>Dubnica nad Váhom</i>	0	1	0	0	0	0	0	0
<i>Nová Dubnica</i>	2	2	0	0	0	2	0	0
<i>Ilava</i>	0	0	0	0	0	0	0	1
Spolu:	4	5	0	0	2	3	0	1

	9	0	5	1
	9		6	

Večera Pánova

V našom CZ bola možnosť prísť k VP v minulom roku 2020 celkovo 7-krát, a to v rámci hlavných služieb Božích. K sviatosti VP minulý rok pristúpilo spolu 114 (-317) komunikantov, z toho 29 (-92) mužov a 85 (-225) žien. Úbytok v počte komunikantov je spôsobený v dôsledku pandemickej situácie spojenej s obmedzením distribúcie VP.

2020	Komunikanti	
	<i>M</i>	<i>Ž</i>
<i>Košeca</i>	22	44
<i>Dubnica nad Váhom</i>	4	12
<i>Nová Dubnica</i>	3	15
<i>Ilava</i>	0	14
Spolu:	29	85
	114	

VP bola vždy spojená so všeobecnou spoveďou, počas ktorej prístupujúci mohli ľutovať svoje hriechy a následne prijímať rozhrášenie, čiže odpustenie hriechov, a to od duchovného, nepochybujúc o tom, ale pevne veriac, že všetkým kajúcim odpúšťa hriechy samotný Boh v nebesiach.

Prijímanie sviatosti VP je pre veriaceho človeka preto zakaždým významnou a posilňujúcou udalosťou, pri ktorej si nanovo uvedomuje prítomnosť Pána Boha a veľkosť Božej lásky danej mu z milosti skrze jednorodného Syna Božieho Ježiša Krista.

Bohoslužobné výkony

Konfirmácia

V roku 2020 neboli na pôde nášho CZ konfirmované žiadne (-4) osoby, vzhľadom na pandemickú situáciu v Slovenskej republike.

Rok	2019				2020			
	<i>dospelí</i>		<i>deti</i>		<i>dospelí</i>		<i>deti</i>	
	<i>M</i>	<i>Ž</i>	<i>CH</i>	<i>D</i>	<i>M</i>	<i>Ž</i>	<i>CH</i>	<i>D</i>
Konfirmovaní	0	0	1	3	0	0	0	0
Spolu:	0		4		0		0	
	4				0			

Aktuálne sa tak na vyznanie viery v trojjediného Pána Boha pripravuje v druhom spojenom ročníku 9 konfirmandiek a 1 konfirmand. Vyučovanie konfirmačnej prípravy bolo počas administrovania CZ bratom farárom Mgr. Marekom Hrivňákom (CZ ECAV na Slovensku Súľ'ov – Hradná) realizované raz v mesiaci, kedy sa všetci konfirmandi stretli k vzdelávaniu v katechizme, spevu piesní a poznávaní Božieho slova na Ev. a. v. farskom úrade v Košeci na 4 hodiny. Po letných prázdninách a obsadení miesta zborového farára, sestrou zborovou farárkou Mgr. Luciou Fagovou, je vyučovanie realizované týždenne vzhľadom na protipandemické opatrenia, formou online stretnutí cez aplikáciu Zoom vždy v štvrtok so začiatkom o 16:00 hod..

Rok 2021 bude pre nášho konfirmanda a konfirmandky veľmi významným, a tak isto i pre náš CZ. Po úspešnom zložení konfirmačnej skúšky budú totiž tento rok slávnostne konfirmovaní. Preto ich porúčajme do svojich modlitieb, aby ich Pán Boh naďalej utvrdzoval vo viere, ktorú v Jeho prítomnosti i pred nami zanedlho vyznajú.

Sobáše

Láska je jedným z najkrajších darov, ktorý môžeme dať jeden tomu druhému. Cirkevný sobáš predstavuje vyjadrenie, že sa dvaja ľudia – muž a žena rozhodli verejne priznať k vzájomnej láske a žiť pred Bohom i ľuďmi ako manželia. V roku 2020 sme na pôde nášho cirkevného zboru zaznamenali 4 (+2) sobáše – všetko krížne ECAV s RKC.

Sobáše	Počet	
	2019	2020
<i>Košeca</i>	2	2
<i>Dubnica nad Váhom</i>	0	0
<i>Nová Dubnica</i>	0	2
Spolu:	2	4

Cirkevné pohreby

V CZ bolo vykonaných spolu 13 (+1) pohrebov. Pochovaných v nádeji vzkriesenia a večného života bolo z tohto počtu 6 (+2) mužov, 7 (-1) žien, detí 0 (0).

Najmladšou členkou CZ spomedzi pochovaných bola naša 36-ročná spolusestra Mária Énekesová z Dubnice nad Váhom a najstaršími spomedzi pochovaných boli naše spolusestry Božena Jarabáková, rod. Kopasová z Košece a Emília Mikulíková, rod. Adamíková z Novej Dubnice, ktoré nás k nášmu Pánovi predišli v požehnanom veku 90. rokov. Vekový priemer v Pánu zosnulých za uplynulý rok 2020 bol 76 rokov. Vekový priemer zosnulých: mužov 75 rokov a žien 76 rokov.

Rok	2019				2020			
	dospelí		deti		dospelí		deti	
	M	Ž	CH	D	M	Ž	CH	D
Košeca	0	1	0	0	3	2	0	0
Dubnica nad Váhom	3	5	0	0	1	2	0	0
Nová Dubnica	1	0	0	0	1	2	0	0
Ilava	0	2	0	0	1	0	0	0
Ladce - Tuneřice	0	0	0	0	0	1	0	0
Spolu:	4	8	0	0	6	7	0	0
	12		0		13		0	
	12				13			

Výchovná činnosť

Vyučovanie evanjelického náboženstva

Evanjelické náboženstvo sa počas školského roku 2020/2021 vyučuje spolu na 5 školách: ZŠ Košeca, ZŠ Košecké Podhradie, ZŠ Ladce, ZŠ Centrum I. - Dubnica nad Váhom, ZŠ Pod hájom - Dubnica nad Váhom. Spolu sa na školách vyučuje 32 (+3) žiakov spolu 12 hodín týždenne (ZŠ Košeca – 8/2 hodiny, ZŠ Košecké Podhradie – 2/1 hodinu, ZŠ Ladce – 4/1 hodinu, ZŠ Centrum I. - Dubnica nad Váhom – 9/5 hodín, ZŠ Pod hájom - Dubnica nad Váhom – 9/3 hodiny). Niektoré ročníky sú v dôsledku nedostačujúceho počtu spájané do skupín (farebné schémy).

	1. ročník	2. ročník	3. ročník	4. ročník	5. ročník	6. ročník	7. ročník	8. ročník	9. ročník	Spolu:
ZŠ Košeca	1	1	0	2	1	0	2	0	1	8
ZŠ Košecké Podhradie	0	1	1	0	0	0	0	0	0	2
ZŠ Centrum I - Dca	2	0	3	1	0	1	0	0	2	9
ZŠ Pod hájom - Dca	0	1	4	0	1	0	2	0	1	9
ZŠ Ladce	1	0	1	0	1	0	1	0	0	4
Spolu:	4	3	9	3	3	1	5	0	4	32

Evanjelické a. v. náboženstvo je vyučované aj súkromne v domácnosti jednej spolusestry v Ilave. Stretnutia prebiehajú v stredu v dopoludňajších hodinách.

Vzhľadom na protipandemické opatrenia, vyučovanie prebieha podľa nariadení vlády SR a RÚVZ Považská Bystrica/Trenčianskeho kraja.

Zasadnutia zborových presbyterstiev a konventov

Zasadnutia zborového presbyterstva:

V minulom roku sa celozborové presbyterstvo stretlo 3-krát:

05.02.2020 – zasadnutie celozborového presbyterstva v Košeci – príprava celozborového výročného konventu,

26.05.2020 – zasadnutie celozborového presbyterstva v Novej Dubnici – príprava volebného celozborového konventu – voľba zborovej fárarky,

25.08.2020 – zasadnutie celozborového presbyterstva v Novej Dubnici.

Zasadnutia zborového konventu:

Na zasadnutiach zborového konventu sme sa členovia CZ stretli v roku 2020 4-krát:

16.02.2020 – zasadnutie výročného zborového konventu v Košeci,

14.06.2020 – zasadnutie volebného zborového konventu v Novej Dubnici – voľba zborovej fárarky,

13.09.2020 – zasadnutie volebného zborového konventu v Košeci – voľby predsedníctva TUS,

13.09.2020 – zasadnutie volebného zborového konventu v Košeci – voľby delegátov a ich zástupcov na seniorálny konvent.

Na zasadnutiach celozborového presbyterstva, ako aj celozborového konventu sa prejednávali veci, ktoré úzko súviseli s chodom CZ, tiež s CZ záležitosťami, ktoré si vyžadovali neodkladné vybavenie. Zasadnutia konventov sa v tomto roku venovali tiež voľbám do predsedníctva nášho CZ i Turčianskeho seniorátu ECAV na Slovensku, kde sme volili sestru zborovú fárarku, seniora TUS a seniorálneho dozorca TUS ECAV na Slovensku, ktorými sa stali Mgr. Lucia Fagová – zborová fárarka CZ a Mgr. Marián Kaňuch, PhD. – senior TUS ECAV na SVK, Ing. Ivan Trepáč – seniorálny dozorca TUS ECAV na SVK.

Iné

Web stránka

Webová stránka v priebehu minulého roka vzhľadom na výhodnú bezplatnú ponuku GBÚ ECAV prešla pod doménu [ecav.sk](https://www.koseca.ecav.sk/) (<https://www.koseca.ecav.sk/>). Momentálne je spravovaná bratom dozorcami Mgr. Miroslavom Foltinom a sestrou fárarkou Mgr. Luciou Fagovou, ktorí stránku postupne aktualizujú.

Počet členov

CZ ECAV na Slovensku Košeca má podľa sčítania z roku 2011 - 1306 členov. Podľa štatistických údajov ECAV na Slovensku z roku 2020 tvorí náš zbor 962 veriacich. Si však Reálne v našom CZ ročný cirkevný príspevok v roku 2020 uhradilo 225 bratov a sestier, z toho v Košeci 88, Dubnici nad Váhom 67 členov a v Novej Dubnici 70 členov, čo je rozdiel oproti štatistickým údajom 737 členov (23 %). Výška ročného cirkevného príspevku je podľa Uznesenia CZK z 24.02.2013 určená na 10 €/1 dospelého člena a 5 €/1 dieťa.

Na základe Výročnej kňazskej správy o živote v Cirkevnom zbore ECAV na Slovensku Košeca za rok Pána 2020, vybrané časti, vypracovala: Mgr. Lucia Fagová zborová farárka.

NOVÁ PERSPEKTÍVA CIRKEVNÉHO ZBORU

Náš cirkevný zbor v uplynulom roku 2020 napriek obmedzeniam a pandémie spojenej s ochorením Covid-19 prijal veľa požehnaní od trojjediného Boha. Pán Boh nám udelil veľa pomoci, múdrosti, znateľnej lásky a svojej ochrany. Hoci úvod ďalšieho roka 2021 je sprevádzaný pretrvávajúcimi obmedzeniami a nariadeniami vlády SR je nám udelený **nový čas Božej milosti, šanci a možnosti**. Verím, preto, že aj tohtoročný Bohom darovaný čas využijeme správne a zmysluplne napriek obmedzeniam, najmä na budovanie a rozširovanie kráľovstva Božieho tu na zemi - pre Jeho službu i radosť, ktorú trojjediný Boh nám v rodinnom aj v cirkevno-zborovom spoločenstve ponúka a dáva. Využime v ňom svoje dary, naplno, pre potreby našich blízkych i pre spoločenstvo zboru – pomáhajme si, úprimne sa zaujímajme o svojich blízkych, o potreby cirkevného zboru. Veď práve v ňom môžeme prebúdať a upevňovať našu vieru. Rásť v poznaní Boha a Jeho vôle. Pozývam nás preto k modlitbám za mladých ľudí, aby v našom zbore nachádzali svoje zázemie, aby sme vlastným príkladom ich i ďalších povzbudzovali k aktívnej angažovanosti sa v cirkevnom zbore, rovnako, aby hľadajúci i my sme tu stále nachádzali a vnímali Božiu lásku a Jeho milosrdenstvo („*Nové prikázanie vám dávam, aby ste sa navzájom milovali; ako som ja miloval vás, aby ste sa aj vy navzájom milovali. Podľa toho všetci spoznajú, že ste moji učeníci, ak budete mať lásku jeden k druhému.*“ (Jn 13,35). Modlime sa za náš cirkevný zbor, jeho členov, funkcionárov, no v týchto časoch najmä za ukončenie pandémie, ktorou trpia mnohí naši bratia a sestry, aby fyzické spoločenstvá sa obnovili a spoločne sme mohli oslavovať nášho Záchrancu, Pomocníka, Tešiteľa, nášho milostivého trojjediného Boha.

(LF)

PODPORA CIRKEVNÉHO ZBORU/DARCOVSTVO

V dôsledku pandemickej situácie v našej krajine a pozastavením prezenčnej formy bohoslužobného života badáme v našom cirkevnom zbere pokles príjmov v podobe milodarov a sponzorských darov potrebných na jeho chod a činnosť.

Ak by ste radi podporili formou finančného milodaru, sponzorského daru náš cirkevný zbor môžete to zrealizovať nasledovne:

- **prevodom na bežný účet** cirkevného zboru (vedený v: Slovenská sporiteľňa, a. s.)

IBAN: SK82 0900 0000 0000 6366 2343 (matkocirkev Košeca, filiálka Dubnica nad Váhom, diaspóry – ďalšie mestá a obce patriace do Ilavského okresu)

IBAN: SK79 0900 0000 0003 6253 0455 (dcérocirkev Nová Dubnica)

Ak si prajete cielene podporiť určitú službu, aktivitu v cirkevnom zbere, prípadne by ste radi venovali svoj príspevok na konkrétny cieľ, uveďte to, prosíme, do Správy pre prijímateľa vo forme: *DAR účel milodaru*.

- **cez QR kód,**

- **v hotovosti:** v kancelárii Ev. a. v. farského úradu (Dolný majer 754/6, Košeca) v úradných hodinách alebo po telefonickom (+421 944 242 530)/mailovom (luciafagova@gmail.com) dohovore so sestrou farárkou; u sestier pokladníčok, brata pokladníka.

Cirkevný zbor a jeho členov je možné podporiť aj *nefinančnou formou, materiálne*. V prípade záujmu o takúto formu podpory kontaktujte sestru farárku na tel. čísla +421 944 242 530 alebo brata zborového dozorca +421 944 642 978.

Výška a množstvo daru závisí od Vašich možností a štedrosti.
Za každú podporu cirkevného zboru srdečne ďakujeme.

„Každý nech dá, ako si umienil v srdci, nie z neochoty alebo z prinútenia; lebo ochotného darcu miluje Boh. A Boh má moc vo všetkom rozhojniť pri vás svoju milosť, aby ste vo všetkom mali vždy dostatok všetkého (pre seba), aj nadbytok pre každý skutok.“

Druhý list apoštola Pavla Korinským 2, 7 - 8

SLUŽBY BOŽIE V MÉDIÁCH
VELKÁ NOC 2021

ECAV

SMRTNÁ NEDEĽA
21.3.2021

Služby Božie na internete
CZ ECAV Martin a Ján Hroboň
10:00 YouTube ECAV s vami

KVETNÁ NEDEĽA
28.3.2021

Rozhlasové Služby Božie
CZ ECAV Uhorské
9:05 Rádio Slovensko

ZELENÝ ŠTVRTOK
1.4.2021

Služby Božie na internete
BÚ VD- Peter Mihoč
17:00 YouTube ECAV s vami

VELKÝ PIATOK
2.4.2021

Rozhlasové Služby Božie
CZ ECAV Hanušovce n. Topľou
9:05 Rádio Slovensko
Televízne Služby Božie
CZ ECAV Nové Mesto n. Váhom
10:00 JEDNOTKA

VELKONOČNÁ
NEDEĽA
4.4.2021

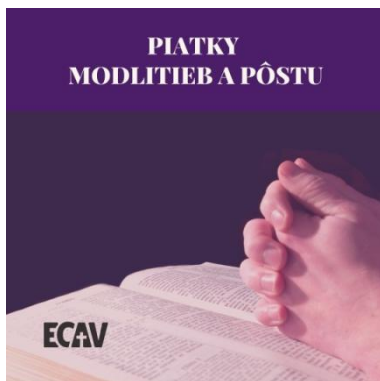
Televízne Služby Božie
CZ ECAV Bratislava-Rača
10:00 Televízia TA3

VELKONOČNÝ
PONDELOK
5.4.2021

Televízne Služby Božie
GBÚ ECAV- Ivan Eľko
10:00 Televízia LUX

PIATKY
MODLITIEB A PÔSTU

POZVÁNKY

<https://www.ecav.sk/aktuality/pozvanky>

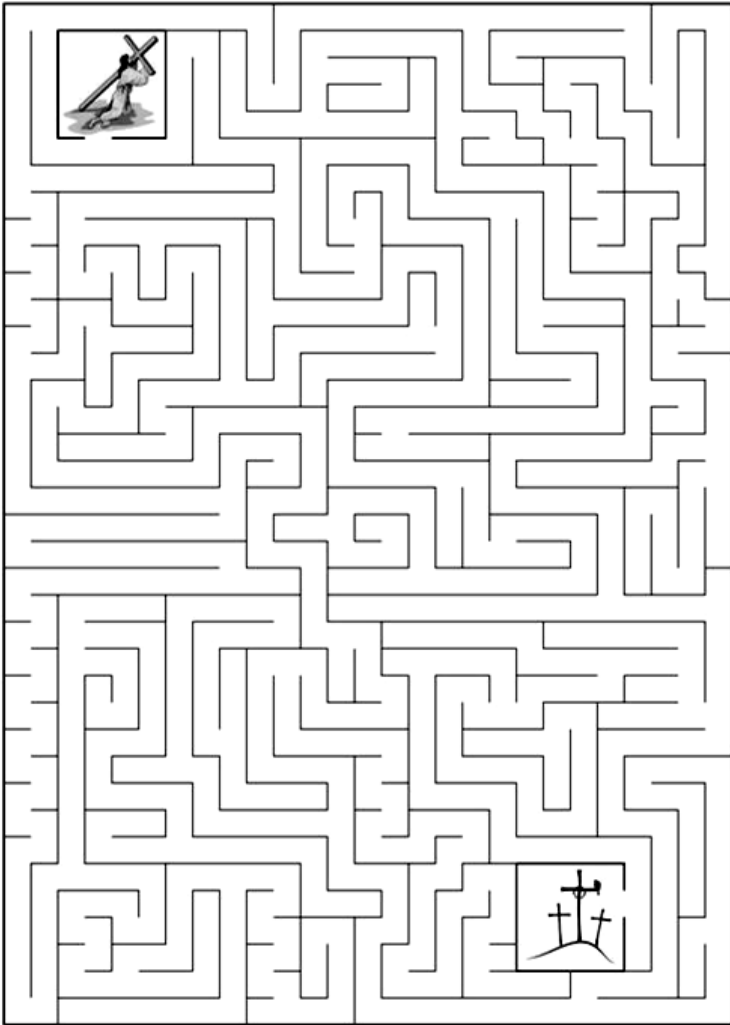
<https://www.scitanie.sk/>

SODB SČÍTANIE
2+21 OBYVATEĽOV,
DOMOV A BYTOV
elektronicky do 31.3.2021

PRE DETI

Ani na Vás deti sme v Dobrej správe spod Vršatca nezabudli. ☺
Prinášame Vám zábavu vo forme bludiska a priradenia slovných spojení k obrázkom veľkonočného príbehu, ktoré si môžeš vyfarbiť.

Pomôž Ježišovi niesť kríž na Golgotu. Nájdi správnu cestu.

K obrázkom priradiť správne slovné spojenie. Obrázky vyfarbi.

Getsemanská záhrada

Zrada Judáša – zajatie

Golgota

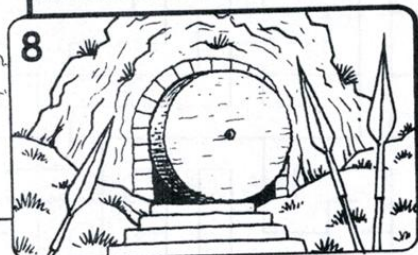
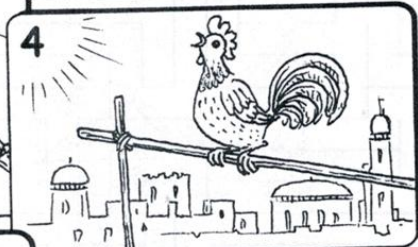
Prázdny hrob

Peter zapiera Ježiša – 3x kikirikanie

Krížová cesta

Posledná večera

Pontský Pilát – rozhodnutie o ukrižovaní

*„Lebo Boh neposlal Syna na svet,
aby svet odsúdil, ale aby ho spasil.“*

Evanjelium podľa Jána 3, 17

*Prajeme Vám milostiplné
a požehnané prežitie
veľkonočných sviatkov v kruhu
Vašich najbližších,
najmä hojnosť pevného zdravia.*

DOBRA SPRÁVA spod Vršatca

pre vnútornú potrebu a misiu CZ ECAV na Slovensku Košeca

Evanjelický a. v. farský úrad

Dolný majer 754/6

018 64 Košeca

Slovenská republika

Mgr. Lucia Fagová

zborová farárka

tel. kontakt: +421 944 242 530

e-mail: luciafagova@gmail.com

Mgr. Miroslav Foltin

zborový dozorca

tel. kontakt: +421 944 624 978

e-mail: miroslav.foltin@gmail.com